

Οι αφορμές του διαβόλου (Αρχιμανδρίτης Νίκων Κουτσίδης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ο άγιος Ιλαρίων ο Μέγας υπήρξε ένας σπουδαίος ασκητής. Έζησε στην Παλαιστίνη, τον 4ο μ.Χ. αιώνα. Ανάμεσα στα θαύματα που διαβάζουμε στον βίο του είναι και το εξής.

Κάποιος διεφθαρμένος νέος ερωτεύθηκε μια αγνή και πολύ καλή κοπέλλα. Επειδή, όμως, εκείνη δεν ανταποκρινόταν στις εκδηλώσεις αγάπης, ο νεαρός κατέφυγε σε μάγους της Αιγύπτου. Εκείνοι, του έδωσαν διάφορα «μαγικά» αντικείμενα κατά την συνήθεια των μάγων. Ο νέος επέστρεψε στην Παλαιστίνη και πήγε και τα έθαψε στο κατώφλι του σπιτιού της νέας.

Και ξαφνικά, η νέα άρχισε να φωνάζει τον νέο -με το όνομά του- και να λέει ότι τον θέλει! Οι συγγενείς έβλεπαν ότι κάτι δαιμονικό συνέβαινε. Αλλά, δεν μπορούσαν να καταλάβουν το γιατί.

Πήραν λοιπόν την νέα και την έφεραν στον άγιο Ιλαρίωνα.

Μόλις η νεαρή αντίκρουσε τον άγιο, ο δαίμονας άρχισε να φωνάζει, με το στόμα της κοπέλλας:

- Δεν φταίω εγώ σε τίποτε. Από την Αίγυπτο με έστειλαν εδώ. Και τώρα με έχουν δεμένο με ένα σχοινάκι στο κατώφλι, και δεν μπορώ να φύγω(!)

Ο όσιος χαμογέλασε και του λέγει ειρωνικά:

-Πράγματι μεγάλος και δυνατός είσαι, αφού σε έχουν δεμένο με λεπτό σχοινί και δεν μπορείς να γλυτώσεις! Αλλά πες μου, γιατί δεν κυρίευσες τον νεαρό που σε έστειλε, αλλά ήρθες σ' αυτήν την αγνή κοπέλλα;

Ο δαίμονας απάντησε:

-Δεν έχω κανένα λόγο να εισέλθω σ' εκείνον, αφού έχει μέσα του τον δαίμονα της πορνείας. Γιατί αυτός ο δαίμονας είναι χειρότερος από μένα (!)

Τότε ο όσιος ευλόγησε την κοπέλλα και αμέσως λυτρώθηκε από την ενέργεια του διαβόλου. Της είπε όμως:

-Πρόσεχε στο εξής από κάθε αμαρτία. Γιατί, αν το δαιμόνιο δεν εύρισκε κάποια - μικρή ίσως- αφορμή, δεν θα σε κυρίευε. Οι δαίμονες δεν έχουν καμμία εξουσία εναντίον μας, αν εμείς, προηγουμένως, δεν τους δώσουμε αφορμές (Μ. Συναξαριστής, 21 Οκτωβρίου).

* * *

Από τα παραπάνω συμπεραίνουμε ότι:

1. Είναι φρικτή αμαρτία, χριστιανοί, να ζητάμε την βοήθεια του διαβόλου!
2. Ο χριστιανός, που αγωνίζεται εναντίον των αμαρτιών του με μετάνοια-εξομολόγηση και θεία κοινωνία, είναι εντελώς απρόσβλητος από τις δαιμονικές ενέργειες. Μάλιστα συμβαίνει το αντίθετο: τον φοβούνται οι δαίμονες! Όπως τον άγιο Ιλαρίωνα.
3. Η γνώμη «ναι, αλλά βρήκαμε βοήθεια από τα «μάγια» είναι αμαρτωλή και αφελής! Γιατί, ο Σατανάς με τις τάχα ευεργεσίες του μας δένει ψυχικά· μας κάνει ψυχικά δούλους του· αφού εμείς τον θεωρούμε «ευεργέτη» μας. Υπάρχει χειρότερο λάθος, από το να φαντάζεται κανείς τον διάβολο ευεργέτη Του;

* * *

Για να μην πέσωμε, λοιπόν, σε τέτοια παγίδα, ας θυμόμαστε πάντα, εκείνο που λέμε σε κάθε θεία Λειτουργία:

-Εις (=ένας) Άγιος, εις (=ένας) Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός, αμήν.

Δηλαδή: ένας είναι ο Κύριος, ο Ιησούς Χριστός. Αυτόν προσκυνούμε. Αυτόν λατρεύουμε. Και κανέναν άλλο! Και γι' αυτό, καταφυγή στον διάβολο σημαίνει

άρνηση του Χριστοῦ! Ο Θεός να μην επιτρέψει σε κανένα άνθρωπο τέτοια τρομακτική αμαρτία.

Πηγή: agiazoni.gr